

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/214/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1414206792
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kučerová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1414206792.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Kučerovej a členov senátu JUDr. Martina Murgaša a Mgr. Jany Janics Bajánkovej v právnej veci žalobcu: PIERRE INTERNATIONAL, s.r.o., so sídlom Dubovany 201, IČO: 36 237 761, zastúpený: PAICEK LEGAL s.r.o., so sídlom Panská 17, Bratislava, IČO: 36 834 904 a žalovanej: Generali Poistovňa, a.s., Lamačská cesta 3/A, Bratislava, IČO: 35 709 332, o zaplatenie 8.514,86 eur s prísl., na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 20.4.2017, č. k. 25C/115/2014-411, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplatenia 8.514,86 eur s prísl. titulom nároku na poistné plnenie z poistenia majetku; svedkovi T. H. priznal voči žalobcovi nárok na náhradu výdavkov spojených s výsluchom; žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie skutkovo zistil, že dňa 28.6.2005 uzatvoril žalobca so žalovanou poistnú zmluvu, ktorou bolo poistené výrobné a prevádzkové zariadenie žalobcu na poistnú sumu 100.000 Sk (3.319,39 eur) a zásoby žalobcu na poistnú sumu 3.400.000 Sk (112.859 eur) v objekte „Sklad odevov a hračiek na adrese Dubovany 201, 922 08 Dubovany“. Z uznesenia o prerušení trestného stíhania z 26.9.2012 ČVS: ORP-23188/VR-TT-2012 súd prvej inštancie ďalej zistil, že dňa 13. 8. 2012 došlo k vlámaniu do poistených skladových priestorov žalobcu tak, že neznámy páchatel' prekonal visiaci zámok na kovovej dvojkrídlovej bráne v zadnej časti budovy č. 201, následne na to prekonal kovové mreže na okne, vošiel do vnútra skladu a odcudzil z mraziaceho boxu asi 20 ks mrazených kurčiat, asi 20 ks dámskych kožených kabeliek zn. Guess, Kocinelle, La Martina, rôzne dámske oblečenie ako džínsy v počte asi 40 ks, asi 40 ks tričká zn. Frakomina a 20 ks tričiek zn. Lacoste, čím mal spôsobiť žalobcovi celkovú škodu krádežou najmenej 5.360 eur a poškodením visiaceho zámku a mreží na okne budovy škodu najmenej vo výške 40 eur. Následne dňa 22.10.2012 žalobca oznámil poistnú udalosť žalovanej s tým, že mu bol odcudzený tovar v hodnote 5.600 eur. Žalovaná listom zo dňa 13.12.2012 oznámila žalobcovi, že ukončila likvidáciu škodovej udalosti Č.. XXXXXXXXXXXX odložením bez poskytnutia poistného plnenia argumentujúc, že pri odcudzení tovaru nebolo preukázané násilné prekonanie okna a neboli splnené podmienky dojednaného zabezpečenia poisteného objektu.

3. Na základe zisteného skutkového stavu, odkazujúc na § 788 ods. 1, 3, § 790 písm. a/, § 797 ods. 1, 2, 3, § 799 ods. 1, 2, 3, § 806 Obč. zák., § 4 ods. 6, § 8 ods. 4, § 30 Zákona o účtovníctve č. 431/2002 Z.z., Všeobecné poistné podmienky pre prípad odcudzenia vecí (čl. 2 bod 5 písm. a/) a Všeobecné poistné podmienky pre poistenie majetku (čl. 16 bod 2 písm. a/, b/), bod 3), dospel súd prvej inštancie k záveru o nedôvodnosti žaloby. Skonštatoval, že žalobca síce preukázal dostatočné zabezpečenie poisteného priestoru pre prvý stupeň zabezpečenia podľa Prílohy O-20-bezpečnostné opatrenia - požadované

spôsoby zabezpečenia (pre limit poistného plnenia do 100.000 Sk/3.319,39 eur), nie však pre vyššie limity poistného plnenia. V tejto súvislosti súd prvej inštancie odkázal na fotodokumentáciu miesta vlámania a bližšie nekonkretizované závery policajného vyšetrovania o celkovej veľkosti mreže 1x1 meter, z ktorých vyvodil záver, že oká mreže mali minimálne po jednej strane väčší ako predpísaný rozmer ako predpisovala Príloha O-20-bezpečnostné opatrenia - požadované spôsoby zabezpečenia. Vo vzťahu k výške uplatnenej škody však súd prvej inštancie nepovažoval za hodnoverné listiny o vykonanej inventúre žalobcu, a to pre ich významné rozpory a formálne nedostatky v zmysle zákona č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve. Ozrejmil, že jediným dôkazným prostriedkom, ktorým žalobca v konaní preukazoval rozsah vzniknutej škody bola inventúra zásob v čase krádeže, pričom počas konania predložil dve verzie inventúr (na č.l. 65, 66 a č.l. 212). Uviedol, že ide o listiny vykazujúce značné rozdiely pokiaľ ide o jednotlivé položky odcudzeného tovaru a ich peňažné hodnoty. Inventúra na č.l. 212 nemá náležitosti predpokladané ust. § 30 ods. 2, 3 Zákona o účtovníctve, nie je z nej zrejmé kedy bola vykonaná, kedy začala a skončila, pričom výpoveď prokuristky žalobcu, že bola vyhotovená približne 10 dní po samotnom vlámaní nemal podopretú žiadnym dôkazom, pričom len podporne je z likvidačného spisu žalovanej možné zistiť, že ju žalobca (rovnako tak aj žalovaná) mali k dispozícii 8.11.2012, teda takmer 3 mesiace po vlámaní. Žalobca však po výzve žalovanej zaslal do likvidačného spisu aj ďalšiu verziu inventúry (na č.l. 65, 66), ktorá sa od tej prvej líši podstatným spôsobom, keď sa v piatich položkách odlišuje tak v ich označení, ako aj v ich jednotkovej, ako aj v celkovej cene a počte kusov, ktoré mali byť odcudzené, pričom ani jeden záznam z inventúry nemá zákonné náležitosti. Samotnú skutočnosť, že žalobca nadobudol pred vlámaním tovar uvedený v nadobúdacích faktúrach, resp. pokladničných dokladoch s ohľadom na závažné rozpory v inventúrach súd prvej inštancie nepovažoval za dostatočnú pre prijaté záveru, že označený tovar bol odcudzený pri vlámaní dňa 13.8.2012. Súd prvej inštancie dodal, že žalobcu opakovane vyzýval na doručenie preukázateľného účtovného stavu zásob ku dňu, kedy došlo k vlámaniu, žiadny takýto preukázateľný účtovný doklad ohľadom stavu zásob ku dňu 13.8.2012 však nepredložil. Súd prvej inštancie preto uzavrel, že žalobca v prejednávanej veci nepreukázal, že pri vlámaní došlo k poistnej udalosti, ktorá by zakladala nárok na poistné plnenie, teda že bol preukázateľne odcudzený konkrétny tovar v konkrétnej hodnote, z ktorého dôvodu sa už nezaoberal prípadným oprávnením žalovanej na zníženie poistného plnenia podľa ust. § 799 ods. 3 Obč. zák. Dodal, že povinnosť riadnej evidencie skutočného stavu majetku primárne nevyplýva z ust. Obč. zák., resp. z poistných podmienok, ale z osobitného právneho predpisu (Zákon o účtovníctve). Vzhľadom na uvedené žalobu zamietol.

4. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a plne procesne úspešnej žalovanej priznal nárok na ich náhradu v rozsahu 100%.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal včas odvolanie žalobca a navrhol odvolaciemu súdu, aby ho zmenil tak, že žalobe vyhovie, alternatívne aby ho zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Dôvodil, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, keď opomenul zohľadniť, že v prípade vzniku poistnej udalosti ust. Obč. zákonníka a poistná zmluva ukladá právne povinnosti aj poisťovní, ide najmä o povinnosť riadne prešetriť poistnú udalosť, v tejto súvislosti vyžiadať od poisteného potrebné doklady a na požiadanie poskytnúť poistenému primeraný preddavok. Žalovaná v priebehu šetrenia poistnej udalosti odmietla plniť akúkoľvek sumu z dôvodu nesplnenia podmienok dojednaného zabezpečenia poisteného objektu a čo do výšky vzniknutej škody poistnú udalosť už neprešetrovala, pričom k dokumentom predloženým za účelom preukázania výšky škody nemala žiadne výhrady. Žalobca súdu prvej inštancie vytkol aj to, že čl. 2 bod 1 VPP-O 03 v odôvodnení napadnutého rozsudku vyložil výlučne v prospech žalovanej, a v rozpore s preukázaným skutkovým stavom prijal záver, že nedošlo k poistnej udalosti. Súdu prvej inštancie ďalej vytkol formalistický prístup pri vyhodnocovaní dokumentu - „inventarizácia“ z pohľadu zákona o účtovníctve, ktorý mal za následok stratu celého uplatneného nároku. Za nepravdivý považuje aj záver súdu prvej inštancie, že jediným dôkazom, ktorým v konaní preukazoval rozsah vzniknutej škody je inventúra zásob v čase krádeže, keď za účelom preukázania uplatneného nároku predložil aj nadobúdacie faktúry a doklady o úhrade zakúpeného tovaru, s ktorými sa súd prvej inštancie nevysporiadal, keď v ods. 18/ odôvodnenia k tomuto dôkazu len stručne uviedol, že „žalobca nadobudol tovar označený ako oblečenie a hračky“, pričom porovnaním obsahu faktúr s inventarizáciou možno dospieť k stotožneniu položiek v inventarizácii s položkami vo faktúrach. Súd prvej inštancie uviedol, že údaje v inventarizáciách sa „odlišujú podstatným spôsobom“, avšak bližšie nešpecifikoval položky, v ktorých tieto podstatné odlišnosti majú spočívať. Žalobca nesúhlasil ani so záverom súdu prvej inštancie, že prípadný nesúlad niektorých položiek v inventarizácii je tak vážnym nedostatkom a „významným rozporom“, ktorý by

mal za následok stratu sporu a zamietnutie celého nároku na poistné plnenie, t. j. nielen v časti tých položiek, ktorých nezhodu súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku vytkol. Všetky doklady, vrátane nadobúdacích faktúr, sú súčasťou účtovníctva, ktoré súdu prvej inštancie predložil. Žalobca poukázal aj na obsah vyšetrovacieho spisu sp. zn. ČVS: ORP-2188/VR-TT-2012, konkrétne na Uznesenie o začatí trestného stíhania zo dňa 13.8.2012 a Uznesenie o prerušení trestného stíhania zo dňa 26.9.2012, z ktorého vyplýva, že došlo k vlámaniu, aj ku škode odcudzením minimálne vo výške 5.360 eur a 40 eur poškodením zámku. Žalobca ďalej vytkol súdu prvej inštancie, že so záverom súdu prvej inštancie, že „z fotografií vyplýva, že oká mreží zabezpečujúcich okno, cez ktoré došlo k vlámaniu, sú väčšie, ako stanovujú zmluvné dojednania pre prípad odcudzenia“ (viď bod 22 odôvodnenia) bol konfrontovaný až na verejnom vyhlásení rozsudku, pričom tieto skutočnosti v rámci procesnej obrany netvrdila ani žalovaná a neboli predmetom dokazovania. Zmieným postupom súdu prvej inštancie, ktorý pri posúdení ôk mreží vychádzal iba z ním zistenej „zrejmosti“ tohto stavu vyplývajúcej z fotodokumentácie, ktorá môže byť skresľujúca, došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý súdny proces, pretože sa voči tomuto prekvapivému záveru nemohol argumentačne brániť. Navyiac, ak súd prvej inštancie dospel k záveru, že splnil stupeň zabezpečenia pre limit poistného plnenia do výšky 100.000 Sk (3.319,39 eur), pričom všetky ním predložené vyčíslenia odcudzeného majetku vysoko presahujú tento limit, žalobca nemôže akceptovať rozsudok, ktorým došlo k zamietnutiu celej žaloby.

6. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadрила.

7. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

8. Podľa ust. § 797 ods. 2 Obč. zák. právo na plnenie vznikne, ak nastane skutočnosť, s ktorou je spojený vznik povinnosti poistiteľa plniť, teda poistná udalosť. Poistná udalosť musí spĺňať dve podmienky a to vznik náhodnej udalosti bližšie označenej v poistnej zmluve, ku ktorej došlo počas trvania poistenia a z nej vzniknutá škoda. Poistovateľovi vzniká povinnosť poskytnúť poistné plnenie v prípade, že je preukázaná príčinná súvislosť medzi škodovou udalosťou a vznikom škody. Vznik práva poisteného na poskytnutie poistného plnenia od poisťovne je podmienený existenciou platnej poistnej zmluvy a obsahom práv a povinností v nej uvedených a vyplývajúcich z právnych predpisov.

9. V prejednávanom prípade z obsahu spisového materiálu vyplýva, že „v dobe od 11,00 hod. dňa 12.8.2012 do 14,00 hod. dňa 13.8.2012 neznámy páchatel' nezisteným spôsobom a predmetom prekonal visiaci zámok na kovovej dvojkridlovej bráne v zadnej časti budovy č. 201 v obci Dubovany, následne na to prekonal nezisteným predmetom a spôsobom kovové mreže na okne kadiaľ vošiel do vnútra budovy, ktorá slúžila ako sklad, vošiel do vnútra odkiaľ odcudzil z mraziaceho boxu asi 20 ks mrazených kurčiat, asi 20 ks dámskych kožených kabeliek zn. Guess, Kocinelle, la Martina, rôzne dámske oblečenie ako džínsy v počte asi 40 ks, asi 40 ks tričká zn. Frakomina a 20 ks tričiek zn. Lacoste, čím spôsobil spoločnosti PIERE INTERNATIONAL, s.r.o. celkovú škodu krádežou hore uvedených vecí najmenej vo výške 5.360 eur a poškodením vysiaceho zámku a mreží na okne budovy vo výške najmenej 40,- eur....“ - viď listinný dôkaz na č.l. 24 - Uznesenie o prerušení trestného stíhania za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona, ČVS: ORP-2188/VR-TT-2012 zo dňa 26.9.2012. Z tohto listinného dôkazu možno teda vyvodiť, že ku škodovej udalosti došlo trestným činom krádeže vlámaním (§ 212 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona č. 300/2005 Z.z.). Pokiaľ ide o poistnú zmluvu Č.. XXXXXXXXXXXX, z jej obsahu je zrejmé, že táto bola dojednaná 28.6.2005 na dobu neurčitú, okrem iného aj na poistné riziko „Odcudzenie“, na poistnú sumu 3.500.000 Sk/116.179 eur, so spoluúčasťou poisteného na poistnej udalosti 1.000 Sk, pričom predmetom poistenia boli aj hnuťelné veci vo vlastníctve poisteného uvedené v poistnej zmluve nachádzajúce sa v sklade odevov a hračiek v Dubovanoch č. 201 (viď aj Zmluvné dojednania pre prípad odcudzenia ZD-O 03, O-2 Predmet poistenia). Poistenie bolo dojednané vr. rizika krádeže vlámaním (čl. 2 ods. 5 písm. a/ VPP-O 03). Z uvedeného potom možno prijať logický záver, že žalobca v konaní preukázal právny základ uplatneného nároku, a to vznik poistnej udalosti (§ 797 ods. 2 Obč. zák.) krádežou poistených vecí vlámaním do objektu uvedeného v poistnej zmluve.

10. Pokiaľ ide o výšku nároku na poistné plnenie, pre prejednávanú vec relevantné povinnosti žalobcu (poisteného) vyplývali predovšetkým z ustanovení VPP-O 03 a VPP-M 03. V zmysle Všeobecných poistných podmienok pre poistenie majetku (VPP-M 03) išlo o povinnosť poisteného pri vzniku poistnej

udalosti umožniť poisťovni preskúmať príčiny a rozsah škody pre stanovenie výšky poistného plnenia; na základe žiadosti zaprotokolovať alebo písomne oznámiť a predložiť všetky potrebné informácie a dokumenty; oznámiť škodu bez zbytočného odkladu Polícii SR (viď. čl. 16 ods. 2 VPP-M 03), pričom nesplnenie povinností uvedených v čl. 16 ods. 2 bolo sankcionované možnosťou žalovanej krátiť poistné plnenie (viď. čl. 16 ods. 3 VPP-M 03), teda nie plnenie odmietnuť. Všeobecné poistné podmienky pre prípad odcudzenia vecí (VPP-O 03) stanovili poistenému povinnosť neodkladne oznámiť poisťovni vznik poistnej udalosti a odovzdať jej na požiadanie a na vlastné náklady zoznam poškodených predmetov a predmetov stratených s uvedením ich hodnôt pred vznikom poistnej udalosti, s tým, že už odoslané a poisťovateľom obdržané zoznamy nie je možné spätne upravovať; neodkladne oznámiť polícii SR poistnú udalosť, ktorá nastala za okolností nasvedčujúcich spáchanie trestného činu (viď. čl. 8 ods. 2 VPP-O 03). Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca za účelom preukázania výšky nároku na poistné plnenie predložil riadne zaúčtované nadobúdacie faktúry k odcudzenému tovaru, doklady o úhrade ceny za odcudzený tovar (č. l. 67- 124), zoznam odcudzeného tovaru (je súčasťou listiny označenej ako Inventúra odcudzeného tovaru na č.l. 65-66, resp. č.l. 212), účtovné záznamy spoločnosti za rok 2012, a napokon aj listiny preukazujúce, že krádež bezodkladne oznámil orgánom činným v trestnom konaní a oznámil im aj vzniknutú škodu. Splnil teda povinnosti vyplývajúce z vyššie citovaných ust. všeobecných poistných podmienok, rovnako tak aj povinnosti v zmysle ust. § 799 ods. 1 Obč. zák. Záver súdu prvej inštancie, že jediným dôkazným prostriedkom, ktorým žalobca preukazoval rozsah vzniknutej škody je „inventúra zásob v čase krádeže“, z ktorého dôvodu nepreukázal, že pri vlámaní došlo k poistnej udalosti (viď. ods. 41, 42 napadnutého rozsudku) je preto podľa odvolacieho súdu nesprávny.

11. Odvolací súd sa stotožňuje s odvolacou argumentáciou žalobcu, že nezrovnalosti v dvoch listinách označených ako „Inventúra zásob v čase krádeže“ (č.l. 65 - 66 a č.l. 212) neboli spôsobilé ho plne diskvalifikovať z nároku na poistné plnenie, pričom ani odvolaciemu súdu nebolo zrejmé aké „významné rozpory a formálne nedostatky v zmysle zákona č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve“ mal súd prvej inštancie v tejto súvislosti na zreteli. Pokiaľ sa súd prvej inštancie v súvislosti s nárokom na poistné plnenie odvoláva na Zákon o účtovníctve č. 431/2002 Z.z. treba uviesť, že tento zákon upravuje spôsob a rozsah, akým majú účtovné jednotky viesť účtovníctvo a zrealizovať účtovnú závierku a tiež kedy je účtovná jednotka povinná vykonať inventúru, t.j. zistiť, či skutočný stav majetku (tovaru/zásob na sklade, resp. v predajni) zodpovedá stavu účtovnému (t.j. stavu zachytenému v účtovníctve účtovnej jednotky). V zmysle ust. § 29 zák. č. 431/2002 Z. z. sa inventarizácia u hmotného majetku, okrem zásob a peňazí v hotovosti, vykoná najmenej raz za štyri roky, u ostatného hmotného majetku je potrebné vykonať inventarizáciu ku koncu kalendárneho roku (t. j. k 31.12., kedy sa zostavuje riadna účtovná závierka) alebo ku koncu hospodárskeho roka; mimoriadnu inventarizáciu je potrebné vykonať aj pri uzatváraní dohôd o hmotnej zodpovednosti, živelnej pohrome, krádeži a pod., pričom v tomto prípade pôjde o vykonanie inventarizácie len určitého druhu majetku, ktorého sa vzniknutá skutočnosť týka. Nakoľko povinnosť predkladať poisťovni inventúrny zápis o riadnej ročnej inventúre priebežne počas doby trvania poistenia, ani povinnosť vykonať inventarizáciu pred vznikom poistnej udalosti žalobcovi neukladali vyššie citované VPP-M 03, ani VPP-O 03, ust. Obč. zák. a rovnako tak ani súdom prvej inštancie akcentovaný (v prejednávanej spore však nie relevantný) Zákon o účtovníctve, nie je možné zamietnuť žalobu z dôvodu, že žalobca nepredložil „preukázateľný účtovný stav zásob, ktorý by umožnil porovnať stav skladových zásob žalobcu pred vlámaním a po vlámaní“, ani z dôvodu formálnych nedostatkov inventárneho zápisu. Podľa názoru odvolacieho súdu totiž žalobca v konaní predložil množstvo iných listinných dôkazov, z ktorých vznik nároku na poistné plnenie a jeho výšku možno ustáliť (i keď nie v plnej uplatnenej výške). Súd prvej inštancie niektoré z týchto dôkazov buď nevykonal alebo relevantne nevyhodnotil. Ide najmä o nadobúdacie faktúry k tovaru, doklady o zaplatení tovaru, zoznam odcudzených vecí (označený aj ako „inventúra zásob v čase krádeže“), účtovné záznamy a napokon aj Uznesenie o prerušení trestného stíhania.

12. Za dôvodnú považuje odvolací súd aj argumentáciu žalobcu týkajúcu sa záveru súdu prvej inštancie k splneniu podmienok zabezpečenia poisteného objektu. Pokiaľ sa totiž žalovaná, v poistno-právnom vzťahu ako odborne spôsobilá osoba, procesne nebránila skutkovým tvrdením, že okná mreží zabezpečujúcich okno, cez ktoré došlo k vlámaniu, mali minimálne po jednej strane väčší ako predpísaný rozmer, resp. ako stanovujú zmluvné dojednania pre prípad odcudzenia“, súd prvej inštancie ju týmto záverom favorizoval, čím porušil princíp rovnosti zbraní sporových strán. Žalovaná svoju procesnú obranu v konaní pred súdom prvej inštancie založila na rozporných hodnotách výšky škody, pričom právny základ nároku uznala (viď. zápisnica o pojednávaní zo dňa 27.10.2015 na č.l. 137, zápisnica o pojednávaní zo dňa 2.3.2016 na č.l. 149); neskôr síce uviedla, že sa javí, že došlo k porušeniu poistných podmienok z pohľadu nedostatočného zabezpečenia okien pre krádež vlámaním,

resp. nedostatočného zabezpečenia objektu, tieto porušenia však v rámci svojej procesnej obrany bližšie nešpecifikovala (viď zápisnica o pojednávaní na čl. 172, čl. 209 a čl. 281). V tejto súvislosti nie je zanedbateľný ani fakt, že žalovaná, u ktorej sa predpokladá, že pri uzatváraní poisťovacích zmlúv postupuje s odbornou starostlivosťou, vzala objekt skladu v Dubovanoch do poisťovania a počas celej doby trvania poisťovania inkasovala poisťovné vypočítané z dojednanej výšky poisťovnej sumy. Možno preto dôvodne predpokladať, že objekt pred uzatvorením poisťovnej zmluvy riadne obhliadla, pričom pri výpočte výšky poisťovného zohľadnila potenciálnu možnosť vzniku poisťovných udalostí s ohľadom na poisťované riziká aj z pohľadu stupňa zabezpečenia poisťovaného objektu. Pokiaľ teda po vzniku poisťovnej udalosti tvrdí, že poisťovaný objekt nebol dostatočne zabezpečený v zmysle zmluvných dojednaní, odvolaciemu súdu nie je zrejmé, z akého dôvodu zásoby v sklade pre riziko ich odcudzenia vlámaním poisťovala.

13. Vzhľadom na uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ C.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Po vrátení spisového materiálu sa súd prvej inštancie relevantne vysporiada so všetkými listinnými dôkazmi týkajúcimi sa výšky uplatneného nároku na poisťovné plnenie a stupňa zabezpečenia poisťovaného objektu a tieto vyhodnotí v zmysle § 191 C.s.p. jednotlivo a v ich vzájomnej súvislosti a opätovne vo veci rozhodne, majúť na zreteli, že sú to výlučne strany sporu, ktoré sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi (čl. 8 Základných princípov C.s.p.).

14. O náhrade trov prvoinštančného a odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci (§ 396 ods.3 C.s.p.).

15. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

c) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

d) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

e) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne / dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).